

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΙΓΙΟΥ

Αἶγιον, 1 Ἰουνίου.

Αἱ ἐν τῷ «Μη Χάνεσαι» καθημερινῶς καταχωρίζομεναι ἀνταποκρίσεις, ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, περιστῶσαι στατιστικὴν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἐνεστώτος πνεύματος καὶ ἐν γένει τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἐγαργάλισαν καὶ τὴν ἰδικὴν μας φιλοδοξίαν, ὅπως δίδωμεν σκιαγραφίαν τινὰ τῶν κοινωνιοπολιτικῶν μας ἀπὸς καὶ μὴ καθυστερῇ τέλεον τὸ Αἶγιον, διὰ τὸ ὅποιον ἄλλως τε ἔχομεν νὰ σῶς ἀναγγείλωμεν σήμερον τὸ στουδαῖον καὶ μοναδικόν μας νέον : τὴν ὑποδιαίρεσιν τῶν τοπικῶν κομμάτων !!

Καὶ λοιπόν· ἄλλοτε εἴχομεν δύο μερίδας καὶ δύο ὑποψηφίους δημάρχους, ἐνῷ ἐφέτος θὰ ἔχωμεν τέσσαρας. Ἀλλ' ἡ ἀριθμητικὴ αὐτὴ τῶν κομμάτων καὶ τῶν ὑποψηφίων ἡ αὐξησις, δυστυχῶς δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν νόμον τῆς προπορεύσεως καὶ τῆς ζητήσεως, ὡς πρὸς τὰς ἰδιοτελεῖς διαθέσεις τῶν μνηστήρων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Τοιοῦτοτρόπως οὔτε τὸ Γυμνάσιόν μας, οὔτε ἡ λαϊκὴ μας σχολή, οὔτε αὐτὸς ὁ τὰ πάντα μετατρέπων χρόνος, κατῳρῶσαν νὰ μεταβάλλουν τὸ παράπαν, τὴν προαιώνιον πολιτικὴν τῶν προσωπικῶν συμπερόντων. Καὶ ἐφέτος τυυτέστι ἔχομεν τὸ αὐτὸ σχεδὸν κομματικὸν μονοπώλιον, τὰς αὐτὰς φατριαστικὰς ἰδέας, τὸν αὐτὸν κομματικὸν νευροσπαστισμὸν, τὰς αὐτὰς κομματικὰς διαπραγματεύσεις, τὸν αὐτὸν πιθηκισμὸν τοῦ λαοῦ, τὴν αὐτὴν ἀδράνειαν, τὴν αὐτὴν ἀβελτηρίαν καὶ τὴν αὐτὴν βουδόγητα τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ἀνεπτυγμένης τάξεως, ἥτις πολλὰ θὰ ἡδύνετο καὶ θὰ κατῳρῶτο ἐὰν ἤθελε καὶ συνεννοεῖτο, συνησπίζετο καὶ συνεργάζετο.

Ἡ μερὶς τοῦ κ. Μεσσηνέζη βουλευτοῦ, ἡ ἔχουσα ὡς κυρίαν ὑπόστασιν τοὺς σταφιδεμπόρους τοὺς καλουμένους καρλιστὰς ἐπιβάλλει μὲ τὴν αὐθεντίαν της ὡς ὑποψήφιον εἰς τὸν

λαὸν τὸν σταφιδέμπορον Σ. Κ. Κανελλόπουλον· ἐξ ἀντιθέτου ἡ μερὶς τοῦ κ. Μιαούλη—εἰμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν—μὲ τὸ καπετανικόν της καὶ μὲ τὰς ἐπιστρατευτικὰς εὐκολίας της καὶ μὲ τὰς ἀδείας της καὶ μὲ τὰς ἀθωώσεις τῶν λειοτακτῶν της καὶ μὲ τόσας ἄλλας εὐεργεσίας ! δυνάμει τοῦ κ. Τρικούπη, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους της τὸν κ. Σ. Παυχρονιάδην, ἐνῷ ὁ κ. Μελετόπουλος ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀφῆρεσεν πᾶν γόητρον ἡ πολιτικὴ του ἀστάθεια, μὴ δίδων πίστιν εἰς κατέρων τῶν εἰρημένων μερίδων, ἐκθέτει ὡς τὰ παντὶ τὸν κ. Σωτηρόπουλον ἐπίσης σταφιδέμπορον καὶ τελευταῖον ἔχομεν τοὺς κκ. Μιλ. Μεσσηνέζην καὶ Κ. Νικολαΐδην ἀποσπασθέντας τῆς ἰσχυρᾶς συμμαχίας τῆς πρώτης μερίδος καὶ προτείναντες γὰρ τὸ καπρίτσιο τὸν κ. Χαραλάμπην.

Παρακολουθοῦντες τὰς διαφορὰς τοπο-πολιτικὰς φάσεις, θέλομεν σῶς καθιστάνει ἐνήμερον τούτων, ὅσον οἷον τε ἡμῖν, καθὼς καὶ περὶ τῶν σπουδαιότερων κοινωνικῶν περιστατικῶν, ἔχοντες τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ φύλλον ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως, δὲν θέλει μᾶς ἀρνηθῇ νὰ καταχωρίσῃ ὅ,τι συνᾶδον τῷ προορισμῷ του.

Ἀνεξάρτητος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5689 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Παλληγενεσίαι» ἀνέγνων διάφορον τι περὶ καταδαφίσεως οἰκίας τινος ἀνηκούσης εἰς σπουδαῖον συμπολίτην ὀνόματι Κυριακόν· τοῦτο εἶναι ὅλως ἀνυπόστατον καὶ ψευδές, διότι οὐδεμία οἰκία κητηδαφίσθη, ἀλλὰ δύο μανδρότειχοι ἐκ μέτρων τριῶν ἑκαστος, ὁ εἰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη καὶ ὁ ἄλλος ἐπὶ τῆς

Καὶ ἐξαγαγὼν δύο λουδοβίκια ἐκ τοῦ κόλπου του ἔθεσεν αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ναύτου.

Οὗτος δὲν ἤθελε νὰ τὰ δεχθῇ.

— Ναι, λάβετα διὰ νὰ πῖε μετὰ τοῦ φίλου σας Βωδρὺ καὶ τῶν ἄλλων συντρόφων εἰς ἀνάμνησιν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἡχαρίστησε τὸν γηραιὸν ναύτην εὐχρηθεὶς αὐτῷ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Ὁ Λέων ἐπανελθὼν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διέταξεν ἵνα φέρωσιν ἐν τῷ δωματίῳ του φαγητὸν καὶ ἔφαγε μετὰ πολλῆς ὀρέξεως. Ὅτε ἔλαβε τὸν καφέ του καὶ ἐπὶ βαθμυδὸν μικρὸν ποτήριον παλαιοῦ κονιάκ, ἤναψε σιγάρον τῆς Χαβάνης, ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ὅπως χωνεύσῃ τὴν δύσιν ἐν εὐαρέστῳ ἀπραξίᾳ.

Ἀλλὰ τὸ σῶμα ἀναπαυόμενον παρέχει μείζονα τάσιν πρὸς τὴν σκέψιν· ὁ νοῦς δὲν ἔμενεν ἄργος, ἀσχολούμενος εἰς ἐπιμοχθον ἐργασίαν ἐντὸς τοῦ παρῶντος ἐγκεφάλου του.

Κατακεκλιμένος ὑπτιος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσκλιμένους εἰς τὴν ὁροφὴν, ἣν ὁ καπνὸς ἐλειτουργεῖ ἀνερχόμενος εἰς ἐλικοειδεῖς ὑποκυάνους γοαυμάς, ἐξήταξε πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε καλὸν καὶ ἀτελές ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ συνδυασμῶν.

— Τώρα, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ πλήρη καὶ ὁλοσχερῇ τὴν βεβαιότητά· ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανε, μάλιστα ἀπέθανε. Καλῶς ἐπραῖα ἐλθὼν εἰς Χά-

βρην. Γνωρίζω ἤδη ὅ,τι ἤθελα νὰ γνωρίζω. Οὐδὲν ἔχω νὰ φοβῶμαι, μακρὰν πλέον οἱ χιμαιρικὸι φόβοι, δύναμαι νὰ ἐνεργῶ. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐκπλαγῶσι βεβαίως, ἀλλ' εἰς τοὺς τολμήσαντας νὰ μὲ ἐρωτήσωσι θὰ δυνήθω ν' ἀποκριθῶ : Εἶχον ἓνα ἀδελφόν, τὸν μαρκήσιον Σαμαράνδ· ὁ ἀδελφός μου ἀπεβίωσε, ἀφοῦ ἀπέκτησε περιουσίαν ἐν Μαλαισίᾳ, κληρονομῶ αὐτόν, οὐδὲν τούτου φυσικώτερον. Ἀλλῶς δὲν ἔχω τὸ ἐπιτροπικόν ; δὲν εἰμαι πῆρεξούσιός του ; Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι θὰ θελήσωσι νὰ μὲ ἐνοχλήσωσι διὰ τὴν ἀμεσον κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἰμὶ δικαιώματι ἐν πρώτοις διοικητὴς αὐτῆς ἐπὶ πενταετίαν. Ἀλλὰ οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τοσοῦτον ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ὑποθέσεις μου. Θὰ γίνω πλούσιος διὰ τοῦ χρυσίου φράττονται τὰ ὅσα τῶν ἀκουόντων, κλείεται τὸ στόμα τῶν ὁμιλούντων, καλύπτονται οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν θελούντων νὰ βλέπωσι διὰ τοῦ χρυσίου καθιστᾶ τις τυρλὴν καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην. Σήμερον ὁ κάτοχος χρυσίου, πολλοῦ χρυσίου, γίνεταί θεός. . . Τὰ πάντα ὁ χρυσὸς ἐστίν, ὁ κατακτητὴς, ὁ μέγας ἐξουσιαστὴς τοῦ κόσμου !

Τοιοῦτοτρόπος ἐσκέπτετο ὁ βαρόνος Δεσιμαϊζ.

Ἐν πᾶσι τούτοις ὅμως ὑπῆρχε σημείον τι μέλαν, μόλις ὁρατὸν τὸ κατ' ἄργας, ἀλλὰ μεγεθυνόμενον βαθμυδόν. Ἀπέναντι τοῦ αὐθάδους καὶ ἐγκληματικοῦ σχεδίου του ὁ Λέων ἐβλεπεν ἀνορθούμενον ἐν ἐμπόδιον, ἐν μόνον, ἀλλὰ σπουδαῖον, τὴν μαρκησίαν.

Τάκη· ὅθεν ὁ γράψας τοῦτο δὲν θὰ εἶδε καλῶς καὶ διὰ τοῦτο ὑπέπεσεν ἀκουσίως εἰς ψευδῆ εἰδοποιήσιν καὶ εἶναι λυπηρόν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ νὰ δημοσιεύωνται ἀνύπαρκτα γεγονότα· γράφει μάλιστα ὅτι ἡ καταδάφισις ἐγένετο περὶ ὀρθρον βαθύν, ἐνῶ αὕτη ἐγένετο περὶ τὴν 9ην ὥραν π. μ.

Ἡ καταδάφισις ἐγένετο λέγει διὰ λόγους ἐκλογικούς καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι αὕτη ὀρθὸν καὶ δίκαιον ἦτο νὰ γίνῃ ἵνα ἡ ὁδὸς Τάκη ἐπεκταθῇ ἕως τῆς Καραϊσκάκη συμφώνως μὲ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως· καὶ οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ταύτης περὶ τοῦτου πολλάκις ἀνέφερον εἰς τὸν πρῶτον Δήμαρχον, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούοντο· καὶ ὅχι μόνον τοῦτο δὲν ἔκαμιν οὗτος, ἀλλὰ καὶ οἰκίαν φίλου του τινος διὰ τῆς ἰσχύος του κατώρθωσε νὰ ἀναγερθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τάκη οὐχὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἐλπίζων οὕτω τὴν διστροφὴν τοῦ σχεδίου διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ἐτύφλωσε τὴν ἐκκλησίαν Χριστοκοπίδι, ἥδη δὲ εἰσακουσθέντων τῶν παραπόνων των ὡς δικαίων ὄντων ἤρξατο ἡ καταδάφισις τῶν μανδροτείχων ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ἀνδρὶς ὁ Κυριακὸς διὰ τῶν πρὸς τῶν Τρικούπην ἐνεργειῶν του κατώρθωσε ἵνα σταματήσῃ αὕτη καὶ ὁ ὑπαστυνόμος ἔθεσε κλητῆρα φυλλάσσοντα νυχθημερόν τὴν περαιτέρω καταδάφισιν πληρονομένου παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐναντίον τοῦ νόμου, τοῦτο δὲν τὸν ὠφελεῖ διότι θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ θέλησις αὕτη τοῦ Καδῆ.

Παρὰ τοῦ κ. Συντάκτου τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀνεμένομεν πλείονα δικαιουσίνην καὶ πλείονα παρατηρητικότητα.

Εἰς γείτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Βερολῶνον, 16 Ἰουνίου. Ὁ πολωνὸς ποιητὴς Κρασέβσκις συνελήφθη σήμερον κατ' αἵτησιν τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως.

Σανδερλάνδη, αὐθημερόν. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου

μαρκήσιος ἐκ τυφλῆς ἐμπιστοσύνης εἶχε παραδώσει τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὁ βαρόνος κατεῖχε τὰ ἑκατομμύρια ἐν χερσὶ· μάλιστα, ἀλλ' ἡ μαρκησία ἦτο ἐκεῖ μετὰ τῶν δικαιωμάτων της· ἐταίμη ν' ἀποδείξῃ αὐτά. Νὰ ἀποστερήσῃ αὐτὴν τῆς περιουσίας της! Ἦτο τοῦτο δυνατόν; Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐπιπτεν ὡς ψυχρὸν ὕδωρ ἐπὶ τοῦ καίοντος κρανίου τοῦ βαρόνου καὶ κατῆναζε πρὸς στιγμὴν τὸν ἐρεθισμόν καὶ τὰς ἐπιθυμίας του.

Ἡ δύνατο ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν Λουκίαν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου. Τὸ ἰδικόν του μερίδιον θὰ ἦτο ἀκόμη λαμπρότατον. Πλέον ἢ ἅπαξ ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ ἐπῆλθεν, ἀλλὰ τὴν ἀπέκρουσε μετὰ μανίας. Εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ μὴ δύνῃται πλέον νὰ παραδεχθῇ τὴν διανομήν· ἤθελε τὸ ὅλον. Εἶχε συνειδέῃ νὰ διαχειρίζεται τὰ ἑκατομμύρια, τοῦτο δὲ ἐμεθυσε αὐτὸν ὡς κρηδωρὶ τῶν οἶνος.

Ἐμνηστικᾶται κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὸν ἐνέβαλεν εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν. Τί ἀνάγκην εἶχε νὰ νυμφευθῇ, νὰ συζευχθῇ μίαν Ἀγγλίδα, ἥτις μετὰ δύο μῆνας ἐμελλε νὰ τεῖξῃ παιδίον; Ἐν παιδίον! Ἐνα ἄλλον κληρονόμον, τὸν ἀληθῆ τοῦτον· νέα ἀμηχανία! Ἀναφιλέτως ὅσῳ περισσότερον ὁ Λέων ἐσκέπτετο ταῦτα, τοσούτῳ μᾶλλον εὗρισκε τὴν κατάστασιν δυσχερεῖ. Αἱ ἰδέαι αὐτοῦ συνεχέοντο, τὸ νῆμα τῶν δολοπλοκίων αὐτοῦ διέφρευγεν αὐτόν, πάντες δὲ οἱ διὰ μακρῶν μελετηθέντες συνδυασμοὶ του περιστρέφοντο ἐμπλεκόμενοι εἰς ἀδιέξοδον λαβύρινθον.

ἔξοδον, καταληφθέντος τοῦ πλήθους ἐκ πανικοῦ, μεγάλη ἐπῆλθε σύγχυσις ὁλοθρίας σχοῦσα συνεπείας. Ἀριθμοῦνται 70 νεκροὶ καὶ ὑπὲρ τοὺς 300 τραυματαῖι.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ὁ κ. Σαλλαμὲλ Λακουρ ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Βισύ. Ἐν τῇ ἀπυσιᾷ του τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν θέλει διευθύνει ὁ κ. Φερρύ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκόβρυσιν παρὰ τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρωίαν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἡσφαλισμένων δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Ἀδελτῶν Οἰκονόμου, ὁδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μελά, σημειοῦντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἣν ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομήν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρωίαν περὶ ὥραν 5ην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ὀρίζεται τῆς ἡμισείας ὀκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτὰ 55, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραχμὴν 1 καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς 2.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομεῖου «Γλυκόβρυσιν»)

᾽Ω! αὕτη ἡ Λουκία, αὕτη ἡ Λουκία.

Καὶ μολαταῦτα, πρᾶγμα παράδοξον, οὐδὲν ἡσθάνετο μίσος κατὰ τῆς νύμφης του· ἀπεναντίας ἡννόει ὅτι διωλίσθαιεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βαθμιαίως εἰδὸς τι ἀγάπης πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα, ὁπότε σκεπτόμενος περὶ αὐτῆς ἔβλεπε τὴν χαριστάτην εἰκόνα τῆς ἀναφανομένην ἐντὸς νέφους καπνοῦ, τὸ γλυκὺ καὶ μελιχίον πρόσωπόν της φωτιζόμενον ὑπὸ ἡλιακῆς τινος ἀκτίνος, ἥτις ἐπέθετεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της, οἷον λαμπρὰν τινα ἀκτινοβολίαν.

Ἦν τοῦτο ὄνειρον ἢ παραλογισμός; Ἡ Λουκία ἦν ἐμπροσθέν του, παρετήρει διὰ τῶν μεγάλων, ὠραίων, θωπευτικῶν ὀφθαλμῶν της καὶ ἐμεδίκα αὐτῷ θλιβερώς. Βλέπων κινούμενα τὰ χεῖλη της, ἐνόμιζεν ὅτι ἀκούει τὸν μελωδικὸν φθόγγον τῆς μελιχίου φωνῆς της, ἥτις ἡδύως ἔπαλλεν ὡς ὁ ἦχος ἐναερίου λύρας.

Ἐκλείσε τοὺς ὀφθαλμούς.

Αἶφνης ἀνεπῆδησεν, ὥσπερ ἀνηγέρθη ἀποτόμως ἐκ βαρέως ὕπνου, ἔρριψε τὸ σιγάρου του, καὶ ἠνωρθώθη. Ἡ μορφὴ του εἶχε λίαν φαιδρυνθῇ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του ἠκτινοβόλουν.

Ἰδέα τις εἶχε διέλθει διὰ τοῦ πνεύματός του.

Ἡ ἰδέα αὕτη κατέστρεψε τὸ πρὸ αὐτοῦ ἐμπόδιον, κατενίκη διὰ μιᾶς πᾶσαν δυσχέρειαν. Διὰ τὴν νὰ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῷ ἡδῃ;

(ἀκολουθεῖ)